

21. Oct. 1973

FAKTA

Dato:

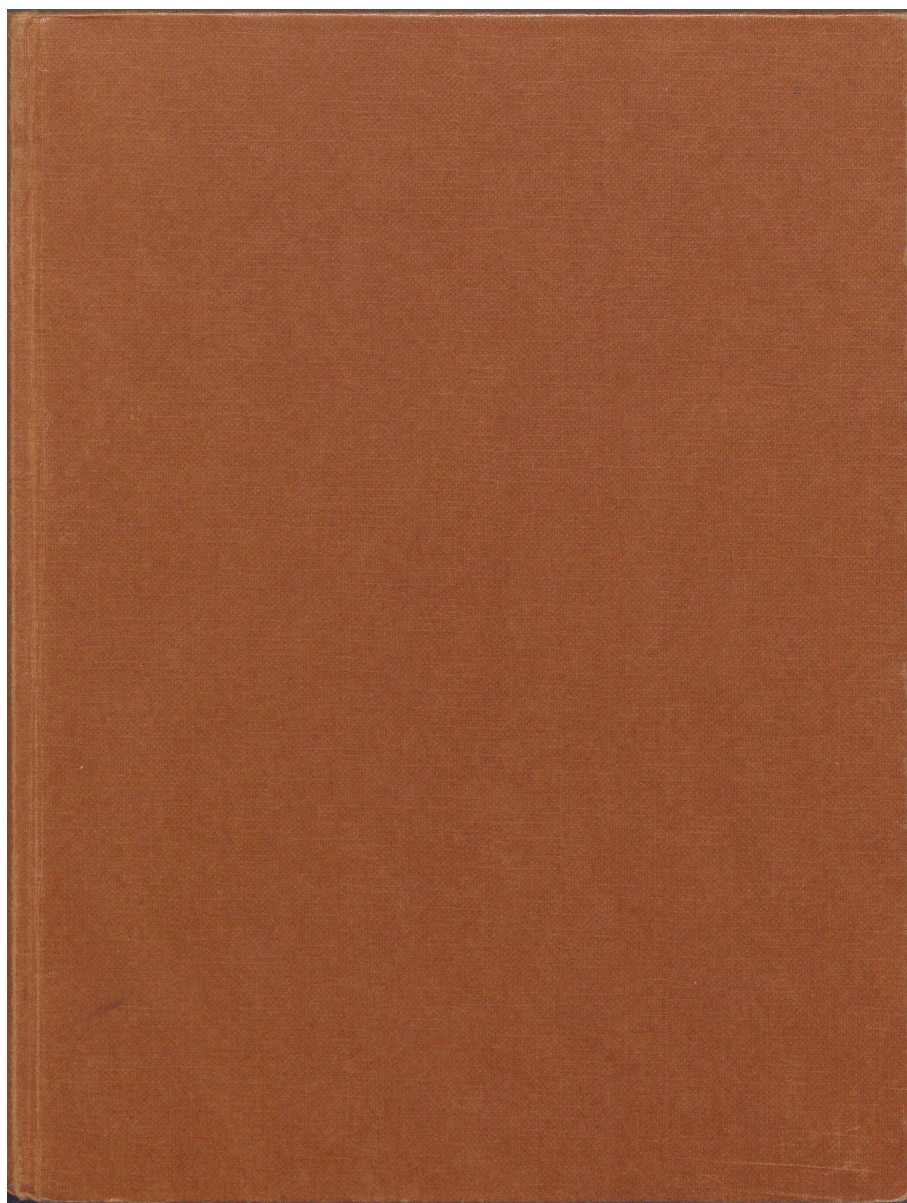
21. Oct. 1973

Sidetæl:

Notes 73 bd 5 s. 4-11

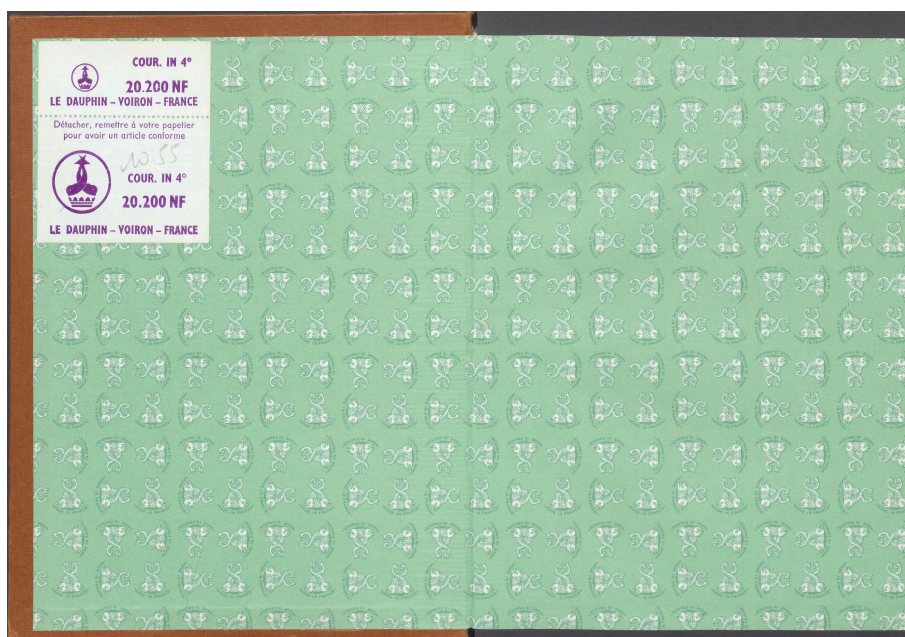
**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

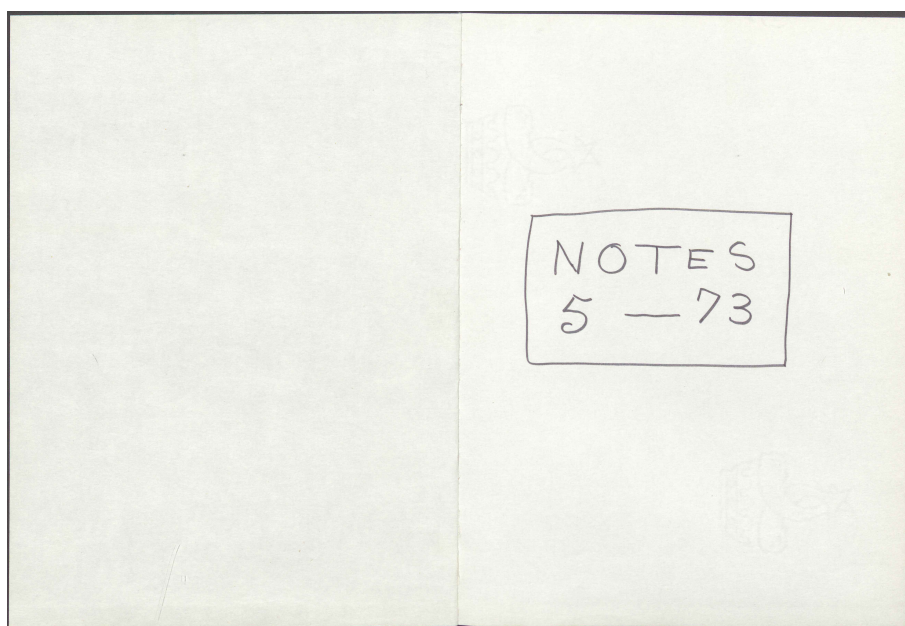
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

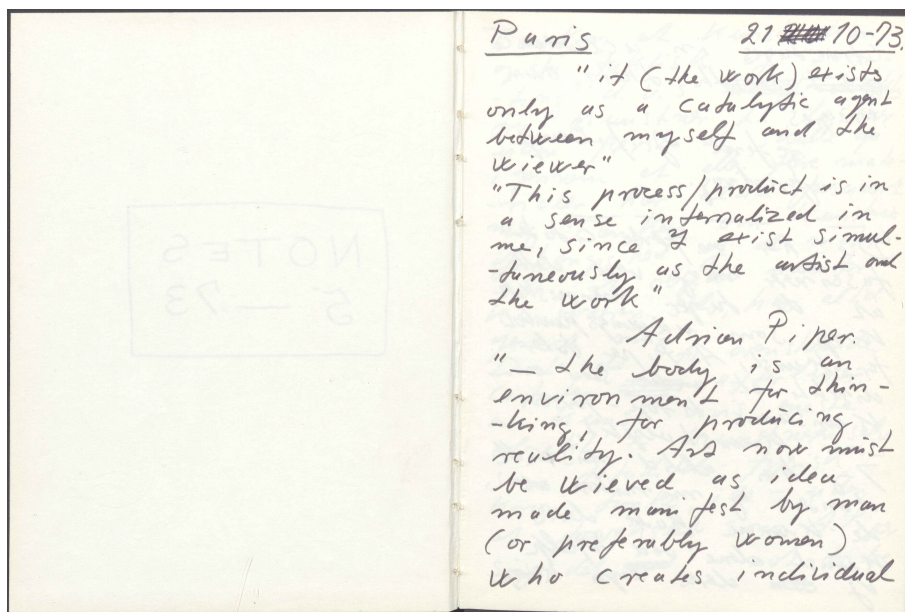
NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Structures in accordance
~~with~~ with their own
energies"

referat af J. Beungs
foredrag.

De har allerede tidligere
fascinerer mig ved dette
at de bruger menneskets
krop som udgangspunkt
for kunst, A. Piper taler
direkte et andet sted om
kunstnerens krop - person
som kunstobjekt.

Jeg har altid misundt
dansere og mimikere at
de kunne skabe deres
kunst alene ved hjælp
af ~~deres~~ deres egen krop.

Tænker at kunstneren kan
opstå fuldstændig af "ingen-
-ting" d. v. s. ~~ikke~~ direkte
for kunstneren til bestemt
uden først at skulle op-
i gennem et eller flere mate-
rialer har altid fascineret
mig. Tænker om kunstnerens
af hængighed af de materia-
le, et objekt uden for
kunstneren selv, har altid
generet mig to ovenstående
Det de ~~er~~ efterlyser:
Citatet ~~er~~ hvis eneste
om kunst hvis eneste
objekt er kunstneren selv
som dipalital - typisk
krop, funke, ide - uden
at forvirkles som A. Piper
sig "del ~~er~~" - nok for be

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Confused with life as art
or my personality and
lusts as art"

Man - det er jo ikke
alle, i hvert fald ikke mig,
der som Beungs ejer
sig til at optræde i
direkte konfrontation med
et publikum og på den
ene eller anden måde
føre en direkte dialog
med det.
Jeg kan ikke som Adrian
Piper lave performance i
Metro - Bus - stormagasiner -
bivognafkørsel - o.l.
Det ville være meget u-
naturligt for mig at
føre det.
Så meget jo derfor end

fascineres af A. Piper og
J. Beungs ideer om det
jo ikke at trække sig ud
i den mere den ikke
svare til ens egen kultur.
Dog, jo her i gennem flere
år, i hvert fald set at det
-rive mig fra af ham, ju-
den af det kunstneriske
materiale (som f.eks. maleri)
uden at have fundet en
løsning på hvordan man
kan præsentere dem, idet
direkte det beskeden.

Jeg har prøvet at skaffe
mellem mange forskellige
materiale uden dette dog
har kunnet frigøre mig
fra maleri.
Det er i og for sig ikke

fordi jo eftertræber en ak-
-tivering af beskueren,
hvad jo derimod er ude-
-efter er en form der
giver det muligt at skabe
en direkte dialog mellem
den kan i forhold til skue-
-ren således at vækkel
for en anden funktion end
den neutrale at være at
være bekræftende objekt.
Erik Dietrich er inde
på noget af dette i sine
billed/skrift objekter som
jo kræver at man ikke
alene beskriver sig med
dem, men så at sige lever
med dem for at kunne
afdekke de mange lag
som findes i dem.
Også J. Brecht er inde

på noget af dette, og Robert
Filliou.

Jeg har læst en artikel
om Marcel Duchamp hvor
der drages paralleller mellem
den Duchampske mekanik
og et uendeligt rum.
Dette rum psykose bestod
i at det rum kunne føle
sin funktion hvis det var
sit skulder elektrisk
strøm. Til dette formål
havde han konstrueret
en musikalsk omkring sin
sang som ved hjælp af
rør, hjul, remme, trombet-
-ter o.l. kunne holde
hans funktioner i gang -
denne musikalske af pap,
køje, søjler og o.l. gav

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ham en følelse af sikkerhed.
Psykosens oprindelse udspringer
- og da han som lille af
sine forældre fik foresat
en elektrisk lyfte.
Bethelheim ~~to~~ beretter at
han senere blev fri for den-
-ne psykose, hvem der fortæl-
-le at vilkens rodnende
Cirkelende bevægelse repræsen-
-tære den cirkel han var
inhyldet i.
"The representation the circus
circle of longing and
fear, of wanting so much
from others and of being
murdered, afraid to let
his be longed to know,
either to them or to him-
-self" - - -

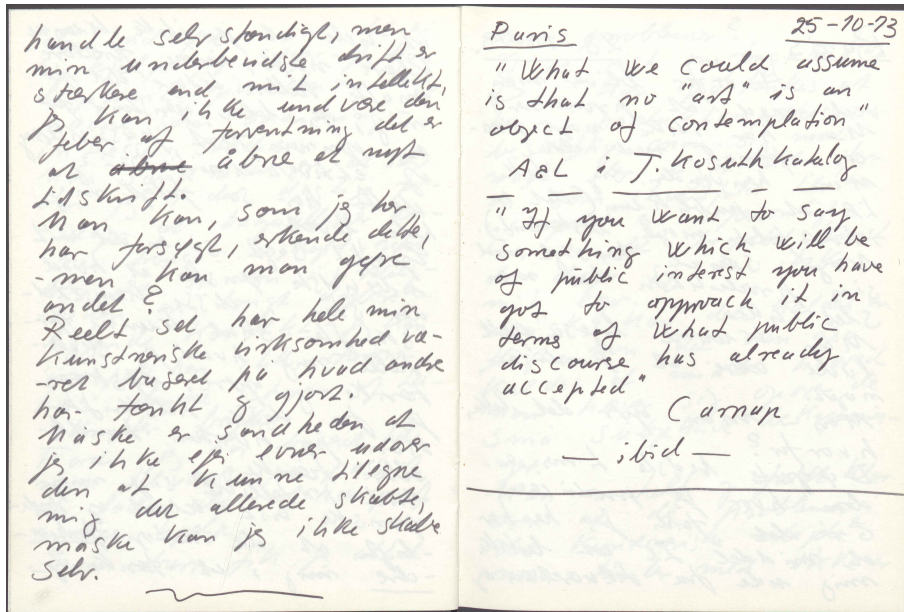
Ved at lese dette kom jeg
til at tænke på mig selv.
Jeg har i den sidste uges
lidt episk og smidde mig
over at eksterminere af
"Ar forum" end nu i lokalet er
ankommet, der er mig fordi
det sandsynligvis er tegn
på at der i øjnene er blevet
med mig i bronnen med.
Jeg har i lokalet hvem der lade
være at spekulere på hvor-
-for jeg episk at der er mig
over en så den drage det -
hvad er det der er mig
så af hæng af den
mismodige stemme af kunst
- lokalet der.
Så var det jeg lokalet
om drenge som i lokalet
-ne yngre uden ved hjælp

af en elektrisk maskine, all-
-søi noget endan for ham selv
hans ~~mask~~ behov for hjælp
fra andre og hans frygt for
at søi vel og de som han
sehr skulle opdage - og søi
dette ønske:
Dette er jo lige min kon-
-flikt. Disse kunstlidskand-
-ter er mine elektriske led-
-ninger, min sans maskine
ved hvis hjælp jeg kunne
-rer. ligesom drømmen hele
tiden prøvede at der var
nogen der skulle komme til
at hælde på ledningerne
søi strømmen blev af-
-brudt, søiledes prøvede jeg
at blive af skåret fra mine
forbindelser ved kælderen i
a bon re mon tane - søi også jeg
op høre med at fremgav.
Jeg har hele livet ønsket
at blive hjulpet af andre
på den ene eller anden
måde, ønsket at andre
skulle ordne tingene for mig,
eller lise mine problemer.
Som tiden har jeg naturligvis
ikke villet inddrømme
hverken over for andre eller
mig selv, allermindst, at det
for holdt sig søi den.
Oplysning af tryk og tid-
-skrift er der for blevet
en neutral løsning på
dette problem, neutral politi-
ker end gør jeg den direkte
kontakt med dem på
-foster hjælp af, og be-
-holder ikke over for mig

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Sehr indrymme at det er
en hjælp jeg søger - is kan
legitimt give dem en hjælp
nævne som orientering -
in læsse - studie.
Man sandt heder er, at sehr
om is i det daglige for-
-søger at begynde den
-ne hjælp - uskyldig gøre
den, så er den i vilde
-heden en hjælp dybere -
-lydende konflikt - is kan
sikke helt kan ikke fungerer
-sinne den strøm af til-
-skridt - bydes.
Fordi is har baseret hele
min livsværelse på passiv
at lade alt af hense af
andres hjælp.
Som børn får is altid
at vide at is ikke kunne
klare noget, mine foreldre
måtte hellere klare det for
mig, is blev opstod for
en gennemført passivisering
af enhver initiativ - og
det har så fulgt mig
hele livet.
Egentlig sagt så er det mit
ubevindte ønske at hvad
der står i disse kunstlitter-
-skridt skal kunne for-
-tælle mig hvad is skal
børne og yngre. Af skapas
is fra disse tidskridt
kan is hvordan handle
eller tænke sig mig
Mit intellekt siger mig
ønske vist klart og tydelig
-ligt at de netop funktion -
-dre mig i at tænke og

handte selv stændige, men
min uindarbejdske drift er
sitte bare end mit intellekt,
kan ikke end være den
føjer af forventning det er
at være åbne et mest
lid skrift.
Man kan, som jeg har
har for sig, skænde det,
- men kan man gøre
andet?
Reelt set har hele min
kunstneriske virksomhed væ-
ret baseret på hvad andre
har tænkt og gjort.
Måske er sandheden at
jeg ikke er i tvivl om at
den at vi som ne litagere
mig der allerede skubte,
måske kan jeg ikke sige
Sebr.

Paris 25-10-73
"What we could assume
is that no "art" is an
object of contemplation"
A&L i J. Russett katalog
"If you want to say
something which will be
of public interest you have
got to approach it in
terms of what public
discourse has already
accepted" Carnap
- ibid -